

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2009/83/EB

2013/EES/4/75

frá 27. júlí 2009

um breytingu á tilteknum viðaukum við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/48/EB að því er varðar tæknileg ákvæði um áhættustýringu (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

I. gr.

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/48/EB frá 14. júní 2006 um stofnun og rekstur lánastofnana ⁽¹⁾, einkum I-lið 1. mgr. 150. gr.,

Tilskipun 2006/48/EB er breytt sem hér segir:

1. Í stað 8. liðar í V. viðauka komi eftirfarandi:

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Til að tryggja samræmda framkvæmd og beitingu tilskipunar 2006/48/EB alls staðar innan Evrópusambandsins kom evrópska bankaeftirlitsnefndin á fót vinnuhópi (Hópur vegna lögleiðingar tilskipunar um eiginfjárkröfur — CRDTG) árið 2006 sem falið var það verkefni að fjalla um og leysa álitæfni í tengslum við framkvæmd og beitingu tilskipunarinnar. Samkvæmt vinnuhópnum þarf að tilgreina nánar viss tæknileg ákvæði, sem tiltekin eru í V., VI., VII., VIII., IX., X. og XII. viðauka tilskipunar 2006/48/EB, til þess að tryggja samleitni í beitingu þeirra. Auk þess eru tiltekin ákvæði ekki í samræmi við traustar áhættustýringaraðferðir lánastofnana. Af þeim sökum er rétt að leiðrétta þessi ákvæði.

„8. Áhætta, sem verður til vegna verðbréfunarviðskipta, þar sem lánastofnanir eru fjárfestir, upphafs- eða aðildarlánastofnun, skal metin og dregið úr henni með viðeigandi stefnumörkun og verklagsreglum. Stefnumörkun og verklagsreglur þessar skulu einkum tryggja að efnahagslegt inntak viðskiptanna endurspeglar að fullu í áhættumati og stjórnunarákvörðunum.“,

2. Ákvæðum 1. hluta VI. viðauka er breytt sem hér segir:

a) í stað inngangsorðanna í 29. lið komi eftirfarandi:

2) Til að tryggja að innri markaðnum sé að fullu komið á er nauðsynlegt að skýra hvernig lánastofnun getur sýnt fram á að um sé að ræða umtalsverða yfirfærslu á áhættu utan efnahagsreiknings hennar. Einnig er rétt að hækka breytistuðul lausafjárþingreiðslu sem lánastofnanir veita utan efnahagsreiknings.

„29. Áhættukröfur gagnvart stofnunum með lengri eftirstöðvatíma en þrjá mánuði fram að gjalddaga sem hafa lánshæfismat frá tilnefndri utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun, skulu áhættuvegnar í samræmi við töflu 4, í samræmi við ákvörðun lögbærra yfirvalda um lánshæfismat viðurkenndra utanaðkomandi lánshæfismatsstofnana í sex þrepum á matskvarðanum fyrir lánshæfisgæði.“

3) Því ber að breyta tilskipun 2006/48/EB til samræmis við það.

b) í stað inngangsorðanna í 31. lið komi eftirfarandi:

4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit evrópsku bankanefndarinnar.

„31. Áhættukröfur gagnvart stofnun með styttri eftirstöðvatíma en þrjá mánuði fram að gjalddaga sem hefur lánshæfismat frá tilnefndri utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun, skulu áhættuvegnar í samræmi við töflu 5, í samræmi við ákvörðun lögbærra yfirvalda um lánshæfismat viðurkenndra utanaðkomandi lánshæfismatsstofnana á sex þrepum á matskvarðanum fyrir lánshæfisgæði.“

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 196, 28.7.2009, bls. 14. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 120/2010 frá 10. nóvember 2010 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 12, 3.3.2011, bls. 20.

(¹) Stjtið. ESB L 177, 30.6.2006, bls. 1.

c) Í stað 14. liðar komi eftirfarandi:

„14. ÁHÆTTUKRÖFUR GAGNVART
STOFNUNUM OG FYRIRTÆKJUM MEÐ
SKAMMTÍMALÁNSHÆFISMAT

d) Í stað inngangsorðanna í 73. lið komi eftirfarandi:

„73. Áhættukröfur gagnvart stofnunum sem 29. til 32. liður eiga við um og áhættukröfur gagnvart fyrirtækjum sem hafa lánshæfismat til skamms tíma frá tilnefndri utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun skulu áhættuvegna í samræmi við töflu 7, í samræmi við ákvörðun lögbærra yfirvalda um lánshæfismat viðurkenndra utanaðkomandi lánshæfismatsstofnana í sex þrepum á matskvarðanum fyrir lánshæfisgæði:“

e) eftirfarandi 90. liður bætist við:

„90. Virði áhættukröfu vegna leigusamninga skal vera afvöxtuð lágmarksleigugreiðsla. „Lágmarksleigugreiðslur“ eru greiðslur á leigutímanum sem leigutakinn er eða getur verið krafinn um að greiða og öll vildarkjör (þ.e. að nokkuð víst sé að rétturinn verði nýttur). Allt tryggt hrakvirði, sem uppfyllir skilyrðin í 26., 27. og 28. lið 1. hluta VIII. viðauka, að því er varðar hæfi aðila sem veita vörn, ásamt lágmarkskröfunum um færslu annarra tegunda trygginga í 14. til 19. lið 2. hluta VIII. viðauka, skal einnig vera innifalið í lágmarksleigugreiðslum. Þessum áhættukröfum skal raðað á viðeigandi flokk áhættukröfu í samræmi við 79. gr. Sé áhættukrafan hrakvirði leigðra eigna skal reikna fjárhæðir áhættuvegna áhættukrafna þannig: $1/t * 100\% * \text{virði áhættukröfu}$ þar sem t er hærra en 1 og sá fjöldi ára sem næstur er heilum árum af eftirstandandi leigu.“

3. Ákvæðum 1. hluta VII. viðauka er breytt sem hér segir:

a) Í stað 25. liðar komi eftirfarandi:

„25. Fjárhæð áhættuvegna áhættukröfu skal vera hugsanlegt tap á hlutabréfaáhættu lánastofnunarinnar, sem er fengið með notkun innri vágildislíkana sem eru háð 99. hundraðshlutamarki miðað við einhliða öryggismörk munarins á ársfjórðungslegum skýrslum og viðkomandi áhættulausum vöxtum,

reiknað á löngu úrtakstímabili, margfaldað með 12,5. Fjárhæð áhættuvegna áhættukröfu á stigi hlutabréfasafns skal ekki vera lægri en summa lágmarksfjárhæða þeirra áhættuvegna áhættukrafna sem krafist er samkvæmt aðferðinni „líkur á vanefndum/tap að gefnum vanefndum“ (PD/LGD) og samsvarandi fjárhæða vænts taps, margfölduð með 12,5 og reiknuð á grundvelli virðislíkinda vanefnda, sem eru sett fram í 24. lið 2. hluta, og samsvarandi virðis taps að gefnum vanefndum sem sett er fram í 25. og 26. lið 2. hluta.“

b) Í stað 27. liðar komi eftirfarandi:

„27. Fjárhæðir áhættuvegna áhættukrafna skulu reiknaðar í samræmi við eftirfarandi formúlu:

Fjárhæð áhættuvegna áhættukröfu = $100\% * \text{virði áhættukröfu}$,

sé áhættukrafan hrakvirði leigðra eigna skal reikna fjárhæð hennar þannig:

$1/t * 100\% * \text{virði áhættukröfu}$,

þar sem t er hærra gildi eftirfarandi: 1 eða næsti fjöldi heilla ára eftirstandandi leigu.“

4. Ákvæðum 2. hluta VII. viðauka er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi komi í stað c-liðar 13. liðar:

„c) Vegna áhættukrafna sem verða til vegna afleiðugerninga sem eru að öllu eða mestu leyti tryggðir (eins og lýst er í IV. viðauka) og lánveitinga sem eru tryggðar að öllu eða nær öllu leyti með veði í verðbréfum og háðar rammamningi um skuldajöfnun skal M vera vegið meðaltal eftirstandandi binditíma viðskiptanna og skal M vera a.m.k. 10 dagar. Vegna endurhverfra viðskipta, verðbréfa- eða hrávörulánveitinga eða -lántöku samkvæmt rammamningi um skuldajöfnun skal M vera vegið meðaltal eftirstandandi binditíma viðskiptanna og skal M vera a.m.k. 5 dagar. Fjárhæð sem liggur til grundvallar hverjum viðskiptum skal notuð sem vog á binditímann“,

b) Í stað inngangsorðanna í 14. lið komi eftirfarandi:

„14. Þrátt fyrir a-, b-, c-, d- og e-lið 13. liðar skal M vera a.m.k. einn dagur vegna:“

5. Í 4. hluta VII. viðauka komi eftirfarandi í stað 96. liðar:

„96. Kröfurnar í 97.–104. lið skulu ekki gilda um tryggingar, sem stofnanir, ríkisstjórnir, seðlabankar og viðskiptafyrirtæki setja fram, sem uppfylla kröfurnar, sem mælt er fyrir um í g-lið 26. liðar í 1. hluta VIII. viðauka, ef lánastofnunin hefur fengið samþykki fyrir að beita reglunum í 78.–83. gr. vegna áhættukrafna gagnvart slíkum aðilum. Í þessu tilviki skulu kröfurnar í 90.–93. gr. gilda.“

6. Ákvæðum 1. hluta VIII. viðauka er breytt sem hér segir:

a) Í 9. lið bætist eftirfarandi undirliður við:

„Takmarki fyrirtæki um sameiginlega fjárfestingu sig ekki við fjárfestingu í gerningum sem eru hæf veð skv. 7. og 8. lið, má færa hlutdeild með verðmæti veðhæfra eigna sem tryggingu samkvæmt þeirri forsendu að fyrirtækið um sameiginlega fjárfestingu hafi fjárfest eins mikið og umboð þess leyfir í óveðhæfum eignum. Í þeim tilvikum þar sem óveðhæfar eignir geta haft neikvætt virði vegna skuldbindinga eða ábyrgðarskuldbindinga sem leiða af eignarhaldi reiknar lánastofnunin heildarvirði óveðhæfra eigna og lækkar virði veðhæfra eigna um virði óveðhæfra eigna, sé hið síðara með neikvæða samtölu.“

b) Í 11. lið bætist eftirfarandi undirliður við:

„Takmarki fyrirtæki um sameiginlega fjárfestingu sig ekki við fjárfestingu í gerningum, sem eru hæf veð skv. 7. og 8. lið, og liðum, sem um getur í a-lið þessa liðar, má færa hlutdeild með verðmæti veðhæfra eigna sem tryggingu samkvæmt þeirri forsendu að fyrirtækið um sameiginlega fjárfestingu hafi fjárfest eins mikið og umboð þess leyfir í óveðhæfum eignum. Í tilvikum, þar sem óveðhæfar eignir geta haft neikvætt virði vegna skuldbindinga eða ábyrgðarskuldbindinga, sem leiða af eignarhaldi, reiknar lánastofnunin heildarvirði óveðhæfra eigna og lækkar virði veðhæfra eigna um virði óveðhæfra eigna, sé hið síðara með neikvæða samtölu.“

7. Ákvæðum 2. hluta VIII. viðauka er breytt sem hér segir:

a) Í stað 13. liðar komi eftirfarandi:

„13. Uppfylla skal öll eftirfarandi skilyrði til að unnt sé að viðurkenna líftryggingarsamninga sem eru veðsettir lánastofnuninni sem veitir lánið:

a) líftryggingin er veðsett eða yfirfærð lánastofnuninni sem lánar,

b) fyrirtækið, sem veitir líftrygginguna, skal vera upplýst um veðsetninguna eða úthlutunina og þar af leiðandi ekki greiða hana út samkvæmt skilmálum hennar nema með samþykki lánastofnunarinnar sem lánar,

c) lánastofnun er heimilt að afturkalla trygginguna og taka við endurkaupsvirði komi til vanskila lántaka,

d) lánastofnunin, sem lánar, er upplýst um allar hugsanlegar vanefndir tryggingartaka varðandi innborganir samkvæmt tryggingarskilmálunum,

e) útlánavörnin gildir allan binditíma lánsins. Þegar því verður ekki viðkomið vegna loka tryggingatengsla áður en lánatengsl falla úr gildi, verður lánastofnun að sjá til þess að fjárhæðin, sem leidd er af tryggingarsamningi, gegni hlutverki tryggingar fyrir lánastofnun til loka lánsamningsins,

f) veðsetning eða framsal er lögmætt og aðfararhæft í öllum viðkomandi lögsögum við samþykki lánsamningsins,

g) félagið, sem veitir líftrygginguna, fastsetur endurkaupsvirðið og er ekki hægt að lækka það,

h) greiða skal endurkaupsvirðið fljótt upp þegar farið er fram á það,

i) ekki er hægt að fara fram á endurkaupsvirðið án samþykkis lánastofnunar,

j) félagið, sem veitir líftrygginguna, fellur undir tilskipun 2002/83/EB og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (*) 2001/17/EB eða fellur undir eftirlit lögbærra yfirvalda þriðja lands þar sem eftirlits- og lagareglur eru að minnsta kosti jafnstrangar og þær sem stuðst er við í Bandalaginu.“

(*) Stjórið. EB L 110, 20.4.2001, bls. 28.

b) í stað inngangsorðanna í 16. lið komi eftirfarandi:

„16. Þegar áhættuskuldbinding er varin með tryggingu sem er með gagnábyrgð ríkisstjórnar eða seðlabanka, héraðsstjórnar eða staðaryfirvalda, opinbers aðila, séu kröfur á hann meðhöndlaðar sem kröfur á ríkisstjórn þess lögsagnarumdæmis þar sem hann hefur staðfestu samkvæmt 78.–83. gr., fjölpjóðlegs þróunarbanka eða alþjóðastofnunar með 0% áhættuvog samkvæmt 78.–83. gr., eða opinbers aðila, séu kröfur á hann meðhöndlaðar sem kröfur á lánastofnanir samkvæmt 78.–83. gr., má fara með áhættuskuldbindinguna eins og hún sé varin með ábyrgð veittri af viðkomandi aðila, að því gefnu að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:“,

8. Ákvæðum 3. hluta VIII. viðauka er breytt sem hér segir:

a) Í stað 24. liðar komi eftirfarandi:

„24. Einfalda aðferðin við fjárhagslegar tryggingar skal aðeins vera tiltæk þegar fjárhæðir áhættuveginna áhættukrafna eru reiknaðar í samræmi við 78.–83. gr. Lánastofnun getur ekki bæði notað einfalda aðferð fjárhagslegra trygginga og heildaraðferð fjárhagslegra trygginga, nema að því er varðar 1. mgr. 85. gr. og 1. mgr. 89. gr. Lánastofnanir skulu sýna lögbærum yfirvöldum fram á að beiting beggja aðferðanna í undantekningartilvikum sé ekki notuð á valvísan hátt í þeim tilgangi að draga úr lágmarkskröfum um eigið fé og hefur ekki í för með sér eftirlitshögnun (regulatory arbitrage).“,

b) Í stað 26. liðar komi eftirfarandi:

„26. Áhættuvog, sem væri notuð skv. 78.–83. gr. ef lánveitandinn hefði beina áhættukröfu í tryggingargerningi, skal notuð á þá hluta virðis áhættukrafna sem eru veðsettir með markaðsvirði viðurkenndrar tryggingar. Í því skyni skal virði áhættukröfu liðar utan efnahagsreiknings, sem skráður er í II. viðauka, vera 100% af virði hans, fremur en af virði áhættukröfunnar sem um getur í 1. mgr. 78. gr. Áhættuvog veðsetts hluta skal að lágmarki vera 20%, að undanskildu því sem tilgreint er í 27.–29. lið. Eftirstöðvar virðis áhættukröfu skulu hljóta þá áhættuvog sem væri beitt á ótryggða áhættukröfu gagnvart mótaðila skv. 78.–83. gr.“,

c) Í stað skilgreiningarinnar á breytunni „E“ í 33. lið komi eftirfarandi:

„E er virði áhættukröfu, sem væri ákvarðað skv. 78.–83. gr. eða 84.–89. gr., eins og við á, ef áhættukrafan væri ekki veðsett. Í því skyni skulu fjárhæðir áhættukröfu í lið utan efnahagsreiknings, sem tilgreindur er í II. viðauka, vera 100% af virði hans fyrir lánastofnanir sem reikna áhættuvegnar fjárhæðir áhættukrafna skv. 78.–83. gr., fremur en virði áhættukrafna sem er tilgreint í 1. mgr. 78. gr., og fyrir lánastofnanir, sem reikna áhættuvegnar fjárhæðir áhættukrafna skv. 84.–89. gr., skal reikna áhættuvirði liða, sem tilgreindir eru í 9.–11. lið, 3. hluta, VII. viðauka með breytistuðlinum 100%, fremur en með breytistuðlum eða hlutföllum sem eru gefin upp í þessum liðum.“,

d) Eftirfarandi málslíður bætist við í 69. lið:

„Í því skyni skal reikna virði áhættukröfu í liðum sem tilgreindir eru í 9., 10. og 11. lið í 3. hluta VII. viðauka með breytistuðli eða hlutfalli af 100%, fremur en með breytistuðlum eða hlutföllum sem eru tilgreind í þessum liðum.“,

e) Í stað 75. liðar komi eftirfarandi:

„75. Nýti lögbær yfirvöld í aðildarríki sér heimildina skv. 73. lið er lögbærum yfirvöldum í öðru aðildarríki heimilt að leyfa lánastofnunum sínum að nota áhættuvogir sem eru heimilaðar skv. 73. lið að því er varðar áhættukröfur með veði í íbúðar- eða viðskiptahúsnæði á yfirráðasvæði fyrrverandi aðildarríkis sem fellur undir sömu skilyrði og eiga við í fyrrverandi aðildarríki.“,

f) Í stað 80. liðar komi eftirfarandi:

„80. Þegar skilyrðin, sem fram koma í 13. lið í 2. hluta, eru uppfyllt skal sá hluti veðsettrar áhættukröfu af gildandi endurkaupsvirði útlánavarnar sem fellur undir skilmála 24. liðar í 1. hluta vera annað af eftirfarandi:

a) í samræmi við áhættuvogir sem tilgreindar eru í lið 80a ef áhættukrafan er með fyrirvara um ákvæði 78.–83. gr.,

b) hluti úthlutaðs taps að gefnum 40% vanefndum, þar sem áhættan er með fyrirvara um ákvæði 84.–89. gr. en fellur ekki undir eigið mat lánastofnunar á tapi að gefnum vanefndum.

Sé um misvægi gjaldmiðla að ræða skal lækka núverandi endurkaupsvirði skv. 84. lið svo að virði útlánavarnarinnar sé núverandi endurkaupsvirði líftryggingarsamningsins.“,

g) Eftirfarandi 80. lið a skal bætt við á eftir 80. lið:

„80a. Að því er varðar a-lið 80. liðar skal nota eftirfarandi áhættuvogir á grundvelli þeirrar áhættuvogar sem ótryggðar forgangskröfur félagsins nota sem veitir líftrygginguna:

- a) áhættuvog 20%, þar sem ótryggðar forgangskröfur félagsins, sem veitir líftrygginguna, eru settar í 20% áhættuvog,
- b) áhættuvog 35%, þar sem ótryggðar forgangskröfur félagsins, sem veitir líftrygginguna, eru settar í 50% áhættuvog,
- c) áhættuvog 70%, þar sem ótryggðar forgangskröfur félagsins, sem veitir líftrygginguna, eru settar í 100% áhættuvog,
- d) áhættuvog 150%, þar sem ótryggðar forgangskröfur félagsins, sem veitir líftrygginguna, eru settar í 150% áhættuvog.“,

h) Í stað 87. liðar komi eftirfarandi:

„87. Að því er varðar 80. gr. skal g vera áhættuvog sem nota þarf á áhættukröfu, ef virði áhættukröfunnar (E) er að fullu varið með ófjármagnaðri útlánvörn (G_A), þar sem:

E er virði áhættukröfu skv. 78. gr., að því er þetta varðar, skal virði áhættukröfunnar í lið utan efnahagsreiknings, sem skráð er í II. viðauka vera 100% af virði hennar, fremur en af virði áhættukröfu sem tilgreint er í 1. mgr. 78. gr.,

g er áhættuvog áhættukröfu þess sem veitir gagnabyrgð, eins og tilgreint er skv. 78.–83. gr., og

G_A er virði G^* eins og það er reiknað skv. 84. lið og leiðrétt enn frekar vegna misræmis í binditíma, eins og mælt er fyrir um í 4. hluta.“,

i) Í stað skilgreiningarinnar á breytunni „E“ í 88. lið komi eftirfarandi:

„E er virði áhættukröfunnar samkvæmt 78. gr. Í þessum tilgangi skal virði áhættukröfu liðar utan efnahagsreiknings, sem er skráð í II. viðauka, vera 100% af virði hennar, fremur en af virði áhættukröfunnar sem um getur í 1. mgr. 78. gr.“,

j) Í stað 90., 91. og 92. liðar komi eftirfarandi:

„90. Fyrir þann hluta sem virði áhættukröfunnar (E) tekur til (sem er byggt á leiðréttu virði útlánavarnar G_A) geta líkur á vanskilum einstakra skuldara að því er 2. hluta VII. viðauka varðar verið líkur veitanda verndar á vanskilum einstakra skuldara eða líkur á vanskilum einstakra skuldara milli lántaka og ábyrgðaraðila sé ekki tekin ábyrgð á fullum skiptanleika. Sé um vijkjandi áhættukröfu og ófjármagnaða vörn að ræða, sem ekki er vijkjandi, skal tap að gefnum vanskilum skuldara, í skilningi 2. hluta VII. viðauka, vera það sem tengist forgangskröfum.

91. Fyrir þann hluta sem virði áhættukröfu (E) tekur ekki til skulu líkur á vanskilum einstakra skuldara vera líkur lántaka á vanskilum, en tap að gefnum vanskilum skuldara skal vera tap vegna þeirrar áhættu sem liggur til grundvallar.

92. G_A er virði G^* sem reiknað er skv. 84. lið og leiðrétt frekar vegna misræmis binditíma eins og mælt er fyrir um í 4. hluta. E er virði áhættukröfunnar skv. 3. hluta VII. viðauka. Að því er þetta varðar skal reikna virði áhættukröfu liða, sem fram koma í 9.–11. lið í 3. hluta VII. viðauka með breytistuðli eða hlutfalli af 100%, fremur en með breytistuðlum eða hlutföllum sem eru tilgreind í þessum liðum.“,

9. Ákvæðum 2. hluta IX. viðauka er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 1. lið:

i. Eftirfarandi komi í stað inngangsorðanna:

„1. Upphafslánastofnun hefðbundinnar verðbréfunar er heimilt að undanskilja verðbréfaðar áhættukröfur í útreikningi fjárhæða áhættuveginna áhættukrafna og fjárhæða vænts taps ef annað af eftirfarandi er uppfyllt:

a) talið er að umtalsverð lánsáhætta í tengslum við verðbréfaðar áhættukröfur hafi verið yfirfærð til þriðju aðila,

- b) upphafslánastofnun beitir 1250% áhættuvog á allar verðbréfaðar stöður sem hún varðveitir í umræddri verðbréfun, eða dregur þessar verðbréfuðu stöður frá eigin sjóðum skv. r-lið 57. gr.“,
- ii. eftirfarandi liðir 1a til 1d bætast við á eftir inngangsorðunum:
- „1a. Hafi lögbær yfirvöld í sérstöku tilviki ákveðið að möguleg lækking fjárhæða áhættuveginna áhættukrafna, sem upprunaleg lánastofnun gæti náð með þessari verðbréfun, verði ekki rökstudd með yfirfærslu samsvarandi lánsáhættu til þriðju aðila, skal tekið til athugunar að yfirfæra umtalsverða lánsáhættu í eftirfarandi tilvikum:
- a) áhættuvegnar fjárhæðir áhættukrafna þeirra verðbréfuðu millilagsstaðna, sem upphafleg lánastofnun varðveitir í þessari verðbréfun, eru ekki hærri en 50% af áhættuvegnum fjárhæðum áhættukrafna allra verðbréfaðra millilagsstaðna sem er að finna í þessari verðbréfun,
- b) ef engar verðbréfaðar millilagsstöður eru í tiltekinni verðbréfun og lánveitandi getur sýnt fram á að virði áhættukröfu verðbréfunarstaðna, sem væri háð frádrætti frá eigin tekjum eða með 1250% áhættuvog, væri umtalsvert hærri en viðunandi mat á væntu tapi á verðbréfunaráhættu, varðveitir lánastofnun lánveitanda ekki meira en 20% af áhættuvirði verðbréfunarstaðna sem væru háðar frádrætti frá eigin tekjum eða með 1250% áhættuvog.
- 1b. Að því er varðar lið 1a eru verðbréfaðar millilagsstöður þær verðbréfuðu stöður sem lægri áhættuvog en 1250% gildir um og sem hafa minni forgang en sú staða sem hefur mestan forgang í þessari verðbréfun og minni forgang en allar aðrar verðbréfaðar stöður í þessari verðbréfun sem:
- a) þegar um er að ræða verðbréfaða stöðu, sem fellur undir 6.–36. lið í 4. hluta, er úthlutað 1. lánshæfisgæðaprepi eða
- b) þegar um er að ræða verðbréfaða stöðu, sem fellur undir 37.– 76. lið í 4. hluta, er
- úthlutað 1. eða 2. lánshæfisgæðaprepi skv. 3. hluta.
- 1c. Annar kostur, auk liða 1a og 1b, er að líta svo á að umtalsverð lánsáhætta hafi verið yfirfærð ef lögbær yfirvöld telja að lánastofnun hafi fullnægjandi stefnu og aðferðir sem tryggja að sú lækking eiginfjárkröfu, sem lán taki getur náð með verðbréfun, sé rökstudd með samsvarandi yfirfærslu lánsáhættu til þriðju aðila. Lögbær yfirvöld skulu einungis telja þetta fullnægjandi ef upphafleg lánastofnun getur sýnt fram á að slík yfirfærsla lánsáhættu til þriðju aðila sé einnig viðurkennd í tengslum við innri áhættustýringu lánastofnunar og úthlutun hennar á innra fé.
- 1d. Til viðbótar við liði 1 til 1c skal eftirfarandi skilyrðum fullnægt:“,
- b) Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 2. lið:
- i. Eftirfarandi komi í stað inngangsorðanna:
- „2. Upphafslánastofnun gerviverðbréfunar (synthetic) er heimilt að reikna fjárhæðir áhættuveginna áhættukrafna og, þar sem við á, fjárhæðir vænts taps vegna verðbréfaðra áhættukrafna í samræmi við 3. og 4. lið, sé annað af eftirfarandi uppfyllt:
- a) umtalsverð útlánaáhætta er talin hafa verið yfirfærð til þriðju aðila, annaðhvort með fjármagnaðri eða ófjármagnaðri útlánavörn,
- b) upphafslánastofnun beitir 1250% áhættuvog á allar verðbréfaðar stöður, sem hún varðveitir í þessari verðbréfun, eða dregur þessar verðbréfuðu stöður frá eigin sjóðum skv. r-lið 57. gr.“,
- ii. Eftirfarandi liðir 2a til 2d bætast við á eftir inngangsorðunum:
- „2a. Hafi lögbær yfirvöld í sérstökum tilvikum ákveðið að möguleg lækking fjárhæða áhættuveginna áhættukrafna, sem upprunaleg lánastofnun getur náð með þessari verðbréfun, byggist ekki á yfirfærslu samsvarandi lánsáhættu til þriðju aðila skal telja að umtalsverð lánsáhætta hafi verið yfirfærð ef annað eftirfarandi skilyrða er uppfyllt:

- a) áhættuvegnar fjárhæðir áhættukrafna verðbréfaðra millilagsstaðna sem upphafleg lánastofnun varðveitir í þessari verðbréfun eru ekki hærri en 50% af áhættuvog áhættufjárhæða allra verðbréfaðra millilagsstaðna sem fyrir hendi eru í þessari verðbréfun,
- b) ef engar verðbréfaðar millilagsstöður eru í tiltekinni verðbréfun og lánveitandi getur sýnt fram á að virði áhættukrafna verðbréfunarstaðna, sem væri háð frádrætti frá eigin tekjum eða með 1250% áhættuvog, væri umtalsvert herra en viðunandi mat á væntu tapi á verðbréfunaráhættu, varðveitir lánastofnun lánveitanda ekki meira en 20% af áhættuvirði verðbréfunarstaðna, sem væru háðar frádrætti frá eigin tekjum, eða með 1250% áhættuvog.
- 2b. Að því er varðar lið 2a eru verðbréfaðar millilagsstöður þær verðbréfuðu stöður sem fá lægri áhættuvog en 1250% og hafa minni forgang en staðan í þessari verðbréfun sem hefur mestan forgang og minni forgang en verðbréfuð staða í þessari verðbréfun sem:
- a) þegar um verðbréfaða stöðu er að ræða, fellur undir 6.–36. lið í 4. hluta, er úthlutað 1. lánshæfisgæðaprepi eða
- b) þegar um verðbréfaða stöðu er að ræða, fellur undir 37.–76. lið í 4. hluta, er úthlutað 1. eða 2. lánshæfisgæðaprepi skv. 3. hluta.
- 2c. Annar kostur, auk liða 2a og 2b, er að líta svo á að umtalsverð lánsáhætta hafi verið yfirfærð ef lögbær yfirvöld telja að lánastofnun hafi fullnægjandi stefnu og aðferðir sem tryggja að sú lækkun eiginfjárkröfu sem lántaki getur náð með verðbréfun sé rökstudd með samsvarandi lánsáhættu til þriðju aðila. Lögbær yfirvöld skulu einungis telja þetta fullnægjandi ef upphafleg lánastofnun getur sýnt fram á að slík yfirfærsla lánsáhættu til þriðju aðila sé einnig viðurkennd í tengslum við innri áhættustýringu lánastofnunar og úthlutun hennar á innra fé.
- 2d. Auk þess skal flutningurinn uppfylla eftirfarandi skilyrði:“
10. Ákvæðum 4. hluta IX. viðauka er breytt sem hér segir:
- a) Í stað inngangsorðanna í 13. mgr. komi eftirfarandi:
- „Þegar eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt ákvarðast virði áhættukröfu með því að nota 50% umbreytingarstuðul á nafnverð lausafjárfrigreiðslu:“
- b) Liður 2.4.2 og 14. liður falli brott,
- c) Ákvæði 48. liðar falli brott,
- d) Liður 3.5.1 og 56. liður falli brott,
11. Í 2. hluta X. viðauka komi eftirfarandi í stað 1. liðar:
- „1. Reikna skal eiginfjárkröfu vegna rekstraráhættu sem þriggja ára meðaltal árlegra samtalna eiginfjárkrafna eftir viðskiptasviðunum sem um getur í töflu 2. Á hverju ári er hægt að jafna neikvæðar eiginfjárkröfur (sem verða til vegna neikvæðra, vergra tekna), á hvaða viðskiptasviði sem er, við jákvæðar eiginfjárkröfur á öðrum viðskiptasviðum án takmarkana. Sé samanlögð eiginfjárfærsla á öllum viðskiptasviðum innan ákveðins árs neikvæð skal virðið fyrir það ár sem notað er í útreikningunum vera núll.“
12. Ákvæðum 3. hluta X. viðauka er breytt sem hér segir:
- a) Í stað 14. liðar komi eftirfarandi:
- „14. Lánastofnanir verða að vera færar um að kortleggja upplýsingar sínar um fengna reynslu af tapi inn á viðskiptasviðin, sem eru skilgreind í 2. hluta, og inn á atburðategundir, sem eru skilgreindar í 5. hluta, og veita lögbærum yfirvöldum þessar upplýsingar, óski þau eftir þeim. Tapatburðum, sem hafa áhrif á heila stofnun, skal úthluta á viðbótarviðskiptasviðið „fyrirtækisliðir“ í undantekningartilvikum. Skjalfesta þarf hlutlægar viðmiðanir vegna dreifingar á tapi á tilgreind viðskiptasvið og atburði. Tap rekstraráhættu, sem tengist lánsáhættu og hefur jafnan verið innifalið í innri gagnagrunni yfir lánsáhættu, verður að vera skráð í gagnagrunn yfir rekstraráhættu og tilgreint sérstaklega. Slíkt tap er ekki hluti af kostnaði vegna rekstraráhættu, svo fremi það sé áfram farið með það sem lánsáhættu í tengslum við útreikning á lágmarkskröfum um eigið fé. Tap vegna rekstraráhættu, sem tengist markaðsáhættu, skal vera innifalið í kröfum um eigið fé vegna rekstraráhættu.“

- b) Í stað 29. liðar komi eftirfarandi:
- „29. Fjármagnstakmörkun sem leiðir af viðurkenningu trygginga og annarra aðferða við yfirfærslu áhættu má ekki vera hærri en 20% af eiginfjárkröfu vegna rekstraráhættu fyrir viðurkenningu aðferða við að draga úr útlánaáhættu.“
13. Í 10. lið 2. hluta XII. viðauka bætast eftirfarandi d- og e-liður við:
- „d) hæsta gildi, lægsta gildi og meðalgildi daglegra mælinga vágildis (value-at-risk) á skýrslutímabilinu og mæling vágildis við lok tímabilsins,
- e) samanburður daglegra mælinga vágildis við lok dags við eins dags breytingar á verðgildi verðbréfasafnsins við lok síðari viðskiptadags ásamt greiningu mikilvægra mælinga sem fara yfir mörk á skýrslutímabilinu.“
14. Í 3. hluta XII. viðauka komi eftirfarandi í stað 3. liðar:
- „3. Lánastofnanir, sem nota aðferðina, sem er sett fram í 105. gr. við útreikninga á kröfum um eigið fé vegna rekstraráhættu, skulu birta lýsingu á notkun trygginga og annarra aðferða við yfirfærslu áhættu í því skyni að draga úr áhættunni.“
2. gr.
1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. október 2010. Þau skulu þegar í stað senda

framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða og samsvörunartöflu milli viðkomandi ákvæða og þessarar tilskipunar.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá og með 31. desember 2010.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel, 27. júlí 2009.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Charlie McCREEVY

framkvæmdastjóri.